

Legal update

Červen 2025

Weinhold Legal

Obsah

Aktuality v legislativě

[Návrh zákona o regulaci lobbování](#)

Aktuality z judikatury

[Postoupení pohledávky zajištěné zástavním právem](#)

[Důkazní břemeno o nepředložení směnky k placení](#)

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně, konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí.

Bankovníctví, finance a pojišťovnictví:

Daniel Weinhold, Václav Štraser, Ondřej Tejnský

ESG – Firemní udržitelnost:

Tereza Hošková

Fúze a akvizice:

Daniel Weinhold, Václav Štraser

Insolvence a restrukturalizace:

Zbyšek Kordač, Jakub Nedoma

IT, media, telekomunikace:

Martin Lukáš, Jakub Nedoma, Michal Przczek

Nemovitosti:

Pav Younis, Václav Štraser

Ochrana osobních údajů:

Martin Lukáš, Tereza Hošková, Nikola Faltová

Pracovní právo: Eva Procházková, Ondřej Tejnský

Regulatorní záležitosti:

Daniel Weinhold

Správa rodinného majetku:

Milan Polák, Zbyšek Kordač, Michaela Koblasová

Soudní a rozhodčí řízení: Milan Polák, Zbyšek Kordač, Michaela Koblasová

Soutěžní právo / právo EU:

Tomáš Čermák

Start-upy, venture kapitál a kryptoměny: Pav Younis, Martin Lukáš, Jakub Nedoma, Ondřej Tejnský

Veřejné zakázky a veřejný prostor:

Martin Lukáš, Tereza Hošková, Monika Švaříčková

Aktuality z legislativy

Návrh zákona o regulaci lobbování

Dne 26. května 2025 byl prezidentovi doručen k podepsání návrh zákona o regulaci lobbování (dále jen „**Zákon**“), který by se měl stát účinným k 1. červenci 2025. Tento zákon upravuje podmínky lobbování, povinnosti lobbistů a lobbovaných, jakož i působnost orgánů veřejné moci v oblasti lobbování.

Cílem navrhované regulace je stanovení transparentních pravidel pro lobbování a jeho vymezení coby standardní aktivity v rámci legislativních a jiných rozhodovacích procesů na centrální úrovni.

Dle Zákona je lobbováním činnost směřující k přímému ovlivnění jednání lobbovaného při přípravě, projednávání nebo schvalování právního předpisu, opatření obecné povahy, koncepčního dokumentu nebo při sjednávání a projednávání mezinárodní smlouvy, případně při udělování souhlasu k její ratifikaci, odstoupení od ní nebo jejím podpisu.

Za lobbování se pak dle Zákona nepovažuje zejména, pokud fyzická osoba jedná při plnění svých pracovních nebo služebních povinností vůči státu, případně organizaci, kterou stát převážně financuje, ovládá nebo do jejích orgánů jmenuje většinu členů. Lobbováním nejsou ani jednání Parlamentu a jeho orgánů, politických stran a hnutí, komunikace prostřednictvím médií, výkon petičního práva, individuální občanské iniciativy nebo připomínkování návrhů právních předpisů a koncepčních dokumentů podle stanovených pravidel. Výjimku tvoří také účast v poradních orgánech vlády a ústředních správních úřadů, veřejné konzultace a jednání s představiteli cizích států nebo mezinárodních organizací.

Hlavním nástrojem regulace lobbování je zavedení registru lobbování jako informačního systému veřejné správy, v němž budou evidováni jak lobbisté, tak lobbovaní. Lobbisté budou povinni svůj záměr lobbovat předem ohlásit Ministerstvu spravedlnosti. Povinnost zapsat lobbované do registru budou mít ty orgány veřejné moci nebo organizační složky státu, u kterých lobbování působí (např. ministerstva, Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu). Lobbisté budou mít povinnost před zahájením lobbování v registru uvést v čim zájmu lobbují. Dále budou lobbisté do registru vkládat prohlášení lobbisty o lobbování za uplynulých 6 měsíců.

Lobbista, který hodlá lobbovat, bude mít povinnost lobbovaného upozornit na to, že je lobbistou ve smyslu tohoto zákona, a uvést v zájmu koho lobbuje.

Zákon upravuje i sankce za porušení pravidel lobbování. Přestupkem lobbisty je například soustavné lobbování bez oprávnění, uvedení nepravdivých údajů v registru, lobbování přes nezpůsobilé osoby nebo neinformování adresáta lobbingu o své roli. Lobbovaný se může dopustit přestupku, pokud nezajistí uvedení informací o lobbování v důvodové zprávě návrhu zákona. Za přestupky hrozí pokuty od 50 000 Kč až do 1 000 000 Kč (nebo až 3 % hodnoty aktiv firmy) a v závažných případech i zákaz činnosti.

Díky posílení transparentnosti v těchto oblastech by mělo dojít především k omezení nežádoucích jevů, které mohou být s lobbováním spojovány, jako jsou korupce, střet zájmů nebo klientelismus.

Aktuality z judikatury

Postoupení pohledávky zajištěné zástavním právem

(Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 3283/2024 ze dne 28. dubna 2025)

V roce 2012 uzavřelo spořitelní družstvo Artesa s dvěma obchodními

Legal update

Červen 2025

Weinhold Legal

společnostmi úvěrovou smlouvou ve výši 76 milionů korun. K zajištění této pohledávky sloužily nemovitosti ve vlastnictví žalovaného, který byl zároveň jednatelem jedné z dlužnických společností. Za tímto účelem byla mezi spořitelním družstvem Artesa a žalovaným uzavřena zástavní smlouva, v níž se žalovaný mimo jiné zavázal umožnit věřiteli vstup na zastavené nemovitosti a v případě porušení této povinnosti zaplatit smluvní pokutu.

Dlužníci úvěr nespláceli, a tak spořitelní družstvo Artesa postoupilo v roce 2018 pohledávku za dlužníky žalobkyni. Žalobkyně se v roce 2021 pokusila vykonat svá domnělá práva ze zástavní smlouvy a dvakrát vyzvala žalovaného, aby jí umožnil vstup na nemovitosti zajištěné zástavním právem. Jelikož jí vstup umožněn nebyl, vyčíslila žalovanému smluvní pokutu ve výši 100 000 Kč a podala žalobu k soudu.

Žalovaný proti nároku namítl, že žalobkyně sice získala samotnou pohledávku z úvěrové smlouvy, avšak nestala se účastníkem zástavní smlouvy, ze které by mohla uplatňovat další práva, jako je nárok na smluvní pokutu. Soud prvního stupně žalobu zamítl a odvolací soud jeho rozhodnutí potvrdil. Oba soudy dospěly k závěru, že žalobkyně není aktivně věcně legitimována, protože jí nebyla postoupena zástavní smlouva jako taková.

Dovolací soud následně posuzoval přípustnost žalobkyni podaného dovolání.

Nejvyšší soud však po věcném přezkumu dospěl k závěru, že s postoupením pohledávky dle § 1880 odst. 1 občanského zákoníku sice přechází i její příslušenství a práva s pohledávkou spojená, včetně jejího zajištění, avšak nepřechází oprávnění, která jsou vázána výlučně na zástavní smlouvu. Taková oprávnění lze převést pouze postupem dle § 1895 občanského zákoníku, tedy postoupením celé smlouvy. V tomto případě však k postoupení samotné zástavní smlouvy nedošlo a žalobkyně se tak nestala subjektem oprávněným domáhat se plnění povinností z ní vyplývajících, včetně smluvní pokuty sjednané mezi původním zástavním věřitelem a žalovaným jako zástavcem.

Dovolací osud proto dovolání zamítnul a uzavřel, že „zákonným důsledkem postoupení pohledávky (§ 1880 odst. 1 o. z.) není přechod těch práv vyplývajících z vedlejších ujednání, která se váží pouze k zástavnímu právu zajišťujícímu postupovanou pohledávku (tedy ke vztahu zástavce a zástavního věřitele), nejsou imanentně spojena s vlastním zajištěním (zástavním právem) a nemají bezprostřední vazbu na zajišťovanou pohledávku“.

Důkazní břemeno o nepředložení směnky k placení

(Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 277/2024 ze dne 31. března 2025)

V roce 2020 vystavil první žalovaný směnku vlastní na částku 7.200.000,- Kč, přičemž směnka obsahovala doložku „bez protestu“ a byla avalována druhým žalovaným jako směnečným rukojmím. V roce 2022 podal žalobce návrh na vydání směnečného platebního rozkazu, kterému soud prvního stupně vyhověl a uložil žalovaným zaplatit směnečný peníz, úrok, odměnu a náklady řízení.

Proti směnečnému platebnímu rozkazu podal první žalovaný námítky. Namítl, že směnka nebyla vůbec předložena k placení a směnečný peníz byl mezitím uhrazen, takže žalobce nemá nárok na postižní plnění. V řízení bylo prokázáno, že druhý žalovaný nebyl v době splatnosti v platebním místě přítomen a žalobce odmítl jeho žádost o předložení směnky jinde (v zahraničí).

Soud prvního stupně zrušil směnečný platební rozkaz co do směnečného peníže. Jelikož ovšem žalovaní neprokázali, že směnka nebyla předložena k placení, soud ponechal v platnosti směnečný platební rozkaz co do nároku na úroky, směnečnou odměnu a náhradu nákladů řízení.

Soud prvního stupně odůvodnil své rozhodnutí tím, že důkazní břemeno ohledně nepředložení směnky leží na žalovaných. Soud prvního stupně uvedl, že není-li dlužník schopen důkazy o nepředložení nabídnout, platí vůči němu směnka za řádně a včas předloženou k placení.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací dospěl k opačnému závěru. Shledal, že žalobce směnku k placení nepředložil a žalovaní proto nemohli být v prodlení. Zrušil rozsudek soudu prvního stupně v části týkající se směnečného úroku a odměny a žalobu v tomto rozsahu zamítl.

Proti rozhodnutí podal žalobce dovolání. Namítl nesprávné právní posouzení, porušení práva na spravedlivý proces a nesprávné hodnocení důkazů.

Nejvyšší soud připomněl, že v souladu s ustálenou judikaturou v případě směnky obsahující doložku „bez protestu“ nese důkazní břemeno ohledně jejího nepředložení k placení ten, kdo se této skutečnosti dovolává – tedy žalovaní. Tento závěr se uplatní i v případě, že směnka nebyla výslovně protestována, neboť doložka „bez protestu“ nezbavuje majitele směnky povinností směnku včas předložit a dát potřebné zprávy (§ 46 odst. 2 směnečného zákona).

V projednávané věci důkazní břemeno, že směnka nebyla předložena k placení, tížilo prvního žalovaného jako výstavce směnky; směnečnému rukojmím (druhému žalovanému) se směnka k placení nepředkládá. Bylo tedy na žalovaných, aby prokázali, že směnka výstavci předložena nebyla.

Odvolací soud dospěl k závěru o nepředložení směnky na základě skutečnosti, že druhý žalovaný nebyl v době splatnosti přítomen v platebním místě, a že žalobce odmítl jeho návrh na předložení směnky mimo sjednané místo (v zahraničí). Nejvyšší soud takové právní posouzení označil za nesprávné, neboť tento závěr nevypovídá o tom, zda byla směnka skutečně nepředložena prvnímu žalovanému jako výstavci v místě uvedeném ve směnce. Pouhá absence směnečného rukojmím v platebním místě není důkazem, že směnka nebyla předložena výstavci, a nemůže tak vést k závěru, že žalobce nesplnil svou povinnost směnku předložit k placení ve smyslu § 38 odst. 1 směnečného zákona.

Nejvyšší soud rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

© 2025 Weinhold Legal
Všechna práva vyhrazena

Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí, a nemělo by na ně být plně spoléháno v jakýchkoliv rozhodovacích procesech ani by neměly být považovány za náhražku specifické právní rady, které by byla relevantní pro konkrétní okolnosti. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář ani kterýkoliv právník uvedený jako autor těchto informací neodpovídají za jakoukoliv újmu, která by mohla vzniknout ze spoléhání se na zde uveřejněné informace. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné mohou existovat různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení, a v budoucnu může převážít jiný než námi uváděný výklad.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu: sofie.petrova@weinholdlegal.com, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení. Odhlášení publikací na office@weinholdlegal.com.